

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Primae Lineae Doctrinae De Protestatione Cambiali

Hufeland, Gottlieb

Jenae, 1799

VD18 12256064

Sectio VI. Effectus factae protestationis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-8845

SECTIO VI,

Effectus factae protestationis.

§. 55.

1) *Protestatio nova non gignit jura.*

Ex facta protestatione nova minime descendunt jura, id quod jam supra (§. 10.) observatum est; sed ista protestatio non nisi ad conservanda jura, quae absque eadem competeant, tendit. Si igitur jus, quod conservare possis, non adest, vel si idem legi cogenti vel alterius juri quaesito adversaret, effectus protestationis omnino nulli sunt. Omnes ex hac regula generali derivare effectus minime necessarium puto.

§. 56.

2) *Nec igitur praescriptionem interrumpit.*

Unum tamen momentum praeterire nequeo intactum, saepissime scilicet jam alias agitatum. Disquiritur, num protestatio ista cursum praescriptionis cambialis interrumpat?*) Affirmant plures et leges et auctores**), Negando vero respondet ad eandem quaestionem perill. GME-

*) Leges particulares in duas partes discedentes vide in FRANCK, inst. j. camb. L. II, Sect. 4, tit. 3. §. 30.

**) Plura loca huc pertinentia collegit RICCIUS in exerc. X. Sect. 5. §. 50, 51, 53., qui et ipse hanc quaestionem affirmare sinit.

GMELINUS *); idque jure et merito. Allegat pro sua sententia LUDOVICIUM **) et SIEGELIUM ***) , nec ego ista, quae dictus LUDOVICI ****) tum contra KÖNIGKIUM, tum contra KÜSTNERUM affert, hic repetenda, nec SIEGELII locum esse explanandum censeo. Sententia enim scabinorum Lipsiensium, quam posterior et sibi et alteri eorundem sententiae etiam memoratae contrariam exhibet †), non est quod refutetur, cum nullis fundamentis superstructa sit. Id solummodo monebo, opinionem HEINECCI et ill. MUSÄI ††), quos a GME-LINO memoratos invenis, quique in omnia alia abeunt, aperte eo inniti errore, quod protestationem in se continere interpellationem, vel eandem ad hanc referri censeant, id quod omnino falsum esse apparet. Non enim contra illum protestor, a quo postea actione cambiali aliquid peto; sed contra alium. Priorem igitur minime interpellor; neque exinde si forte interpellationi extrajudiciali hunc tribuamus effectum, interruptionem praescriptio-

nis

*) l. c. §. 138.

**) Einl. zum Wechselproc. cap. XI. §. 12.

***) Einl. z. WR. Th. I. Kap. 4. §. 5. Stant etiam pro eadem sententia Icti Francofurtenses *Frankfurt, Wechselresponja*, P. II. resp. 135. n. 3. pag. 197.

****) cit. loc. §. 10 — 12.

†) cit. loco — in SIEGELII corp. j. camb. Tom. II. pag. 39†. 392.

††) HEINECCI elem. j. camb. cap. 6 §. 20. MUSÄUS *Anfangsgr. des WR.* §. 147. pag. 64. Ill. MUSÄUS tamen de cambiis solummodo propriis loquitur,

nis elicere potes. Id quod adhuc hac de re, ut omnis exhausta sit quaestio, adjiciendum esse putavi ††.

§. 57.

Ne tamen ullum omittam hac de re momentum, istud adhuc addam, obvenire posse casum, in quo protestatio praescriptionis cursum interrumpere videri possit. Sed res specie fallit. — Interdum nempe debitoris, a quo petendum est, conveniendi copia non est; cum is aut absit aut latitet. Ad factum istud magis stabiliendum protestationem institui nihil prohibet; atque in isto casu praescriptio omnino non currit. Sed si propius rem consideres, apertum habebis, non protestatione sisti cursum praescriptionis, sed potius effectum istum emanare ex generali et notissima regula juris: *agere non valenti non currit praescriptio*. Protestatio vero non nisi ad probandum istud factum: *creditorem agere non valere*, effectum suum exferit *).

SECTIO VII.

Modus procedendi post protestationem factam.

§. 58.

I) De transmissione protestationis.

Postulant complures constitutiones cambiales **), ut protestans cambii et protestationis instrumenta ad locum, unde

††) Alium praescriptionis terminum cambio trassato, de quo nemo protestatus est, alium vero illi, de quo protestatio confecta est, praefigit *Poln. WO.* v. 1775. §. 3. n. 4-6. in *Uhl. cont.* IV. pag. 6.

*) Ex his principiis res similis circa cambium proprium quodammodo definita esse videtur in *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1213. 1qq.

**) Praetereo multas in *SIEGELIANO* corpore ejusque continuationibus duobus prioribus insertas, in pluribus aliis libris allega-

ga-

unde prius ad se pervenerit, mittat, id quod tamen non nisi sedula distinctione affirmandum esse censeo. Si enim praesentans mandatarii saltim vices teneat, remissio amborum instrumentorum omnino necessaria est, cum non sua, sed mandantis, jura conservaverit, eidemque media ad ista persequenda in manus tradere debeat. Obligat quoque mora in remissione cambii commissa vel dolosa vel culposa mandatarium ad damnum refarciendum *).

§. 59.

Nequeo idem per omnia dicere de protestante cambii proprietario. Is enim, qui ipse regressum erga remittentem s. alium ex praecedentibus cambii indossantibus (vel contestim vel ex intervallo, excusso e. g. acceptante solutionem denegante etc.) meditatur, probationis mediis, instrumentis scilicet cambii et protestationis, sese exuere minime potest. Non ergo video, quonam modo ad cambii remissionem, quamdiu eidem satisfactum non sit, obligatus haberi possit. Protestationis instrumentum unum remittere quidem potest, cum alterum vel jam confectum teneat, vel ex protocollo notarii conficiendum curare possit. Et hoc quidem interdum jure efflagitat remittens s. is, cui de regressu actionem struit, quippe qui interdum porro erga alium regressum quaerit ad eundemque ideo probandi mediis instructus esse debet. Quando igitur certum est, eum, quem

re-

gatas. Nominò ex recentioribus *Oestreich. Wechselpatent v. 1763.* art. 11. in UHLII cont. III. pag. 9. *Poln. Wechselverordn. v. 1775.* §. 2. n. 4. in UHL. cont. IV. pag. 4. *Augsb. WO. v. 1778.* cap. 5. §. 23. in UHL. cont. IV. pag. 91.

*) Habes eandem sententiam in SIEVERINGII libello S. 137. sqq. expositam — cf. etiam *allg. preuss. LR.* §. 1046.

G

